

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO]

W składzie:

Przewodniczący: r. pr. Wanda Wiśniowska – Botiuk

Sędzia: r. pr. Bożena Baraniecka

Sędzia: r. pr. Adam Kawka (sprawozdawca)

Protokolant: [REDAKTOWANO]

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] pr. Włodzimierza Sarnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016r. sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANO], syna [REDAKTOWANO] urodzonego [REDAKTOWANO] r. zamieszkałego w [REDAKTOWANO], uprzednio karanego, obwinionego o to że:

1. jako pełnomocnik procesowy będąc obecny w dniu 14 kwietnia 2016r. na sali rozpraw Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w sprawie [REDAKTOWANO] po ogłoszeniu wyroku podniesionym głosem, w sposób pozbawiony taktu i naruszający powagę Sądu, wyrażał dezaprobatę dla ogłoszonego wyroku, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 38 ust. 5 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
2. wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 07.07.2016r. doręczonym 18.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] oraz pismem z dnia 22.07.2016r. doręczonym w dniu 25.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] w dniu 18.08.2016r., nie stawiał się we wskazanych terminach bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

orzeka

- I. uznać radcę prawnego [REDAKTOWANO] za winnego czynu określonego w pkt 1. polegającego na tym, że będąc obecny w dniu 14 kwietnia 2016r. na sali rozpraw Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w sprawie [REDAKTOWANO] po ogłoszeniu wyroku podniesionym głosem, w sposób pozbawiony taktu i naruszający powagę Sądu, wyrażał dezaprobatę dla ogłoszonego wyroku, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 38 ust. 5 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych ukarać obwinionego [REDAKTOWANO] karą nagany,
- II. uznać radcę prawnego [REDAKTOWANO] za winnego czynu określonego w pkt 2. polegającego na tym, że wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 07.07.2016r. doręczonym 18.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] oraz pismem z dnia [REDAKTOWANO] do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniowska-Botiuk
Przewodnicząca składu

22.07.2016r. doręczonym w dniu 25.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDACTED] w dniu 18.08.2016r., nie stawiał się we wskazanych terminach bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych ukarać obwinionego [REDACTED] karą upomnienia,

- III. na podstawie art. 65¹ ust. 2 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzyć obwinionemu [REDACTED] karę łączną za czyny w pkt I i II w postaci kary nagany,
- IV. na podstawie przepisu art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz §1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015r w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciążyć obwinionego radcę prawnego [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie 1550 zł (słownie jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt złotych).

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem OIRP w [REDACTED] w terminie 14 dni od daty otrzymania odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

r. pr. Wanda Wiśniowska – Botiuk

Przewodniczący

r. pr. Bożena Baraniecka

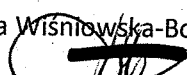

Sędzia

r. pr. Adam Krawka

Sędzia

Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniowska-Botiuk

Przewodnicząca składu

UZASADNIENIE

Orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO]

z dnia 18 listopada 2016r.

W dniu 28 kwietnia 2016r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo zawierające informację dotyczącą zdarzenia, które miało miejsce w dniu 14 kwietnia 2016r. w Sądzie Apelacyjnym w [REDAKTOWANO]. W piśmie kierowanym do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wskazano, że po ogłoszeniu wyroku i podaniu jego ustnych motywów w sprawie [REDAKTOWANO] na sali rozpraw pełnomocnik powoda radca prawny [REDAKTOWANO] z kancelarii w [REDAKTOWANO] - w obecności obu stron wyrażał wobec Sędziego ogłaszającego wyrok dezaprobatę dla treści ogłoszonego wyroku. Z pisma wynika, że zostało sporządzone przez Sędziego Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANO] (pismo zostało napisane na komputerze jednakże nie zostało podpisane odręcznie).

W piśmie z dnia 22 czerwca 2016r. (podpisanym przez [REDAKTOWANO]) wskazano, że pismo z dnia 28 kwietnia 2016r. nie stanowiło skargi tylko informację o niestosownym zachowaniu radcy prawnego [REDAKTOWANO]. Dodatkowo wskazano, że z ogłoszenia wyroku sporządzony został skrócony protokół potwierdzający fakt ogłoszenia wyroku, przebieg ogłoszenia wyroku nie był nagrywany. W czasie ogłoszenia wyroku obecni na Sali rozpraw byli: starszy sekretarz [REDAKTOWANO] powód oraz pełnomocnik powoda radca prawny [REDAKTOWANO], jak również współnik pozwanej spółki.

W związku z powyższym Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] pismami z dnia 07 lipca 2016r. oraz 22 lipca 2016r. wezwał radcę prawnego [REDAKTOWANO] do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] i złożenia wyjaśnień w związku z wszczęciem postępowania dyscyplinarnego. W pouczeniu wskazano, że stawiennictwo jest obowiązkowe.

W wyznaczonym terminie radca prawny nie stawiał się w OIRP w [REDAKTOWANO] ani też nie usprawiedliwił swojej nieobecności jak i nie złożył wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

W związku z powyższym Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] w dniu 23 września 2016r. złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANO] zarzucając mu, że:

1. jako pełnomocnik procesowy będąc obecny w dniu 14 kwietnia 2016r. na sali rozpraw Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w sprawie [REDAKTOWANO] po ogłoszeniu wyroku podniesionym głosem, w sposób pozbawiony taktu i naruszający powagę Sądu, wyrażał dezaprobatę dla ogłoszonego wyroku, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 38 ust. 5 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
2. wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 07.07.2016r. doręczonym 18.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] oraz pismem z dnia 22.07.2016r. doręczonym w dniu 25.07.2016r. do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] w dniu 18.08.2016r., nie stawiał się we wskazanych terminach bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniewska-Botiuk

Przewodnicząca składu

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANO] pod sygn. akt [REDAKTOWANO] toczyło się postępowanie w którym występował radca prawny [REDAKTOWANO] jako pełnomocnik powoda. W dniu 14 kwietnia 2016r. na sali rozpraw Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w powołanej wyżej sprawie został ogłoszony wyrok, który był niekorzystny dla powoda. W trakcie ustanego uzasadnienia wyroku przez SSA [REDAKTOWANO] - podawania ustnych motywów rozstrzygnięcia - radca prawny [REDAKTOWANO] (pełnomocnik powoda w sprawie) kilkakrotnie przerywał wygłaszanie uzasadnienia przez sędziego. Obwiniony stwierdził m.in. że „nie jest chłopcem do bicia”. Obwiniony przerywając wygłaszanie uzasadnienia wyrażał krytyczne komentarze o uzasadnianym wyroku. Obwiniony nie reagował na uwagi Sędziego, który starał się uspokoić obwinionego.

Obwiniony [REDAKTOWANO] został wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] i złożenia wyjaśnień w sprawie, kolejno pismami z dnia 07.07.2016r. doręczonym 18.07.2016r. oraz z dnia 22.07.2016r. doręczonym w dniu 25.07.2016r. Pomimo doręczenia wezwań (jak wynika z potwierdzeń odbioru zostały one odebrane osobiście przez obwinionego) radca prawny [REDAKTOWANO] nie stawiał się w wyznaczonych terminach a nadto nie usprawiedliwił swojej nieobecności jak też nie złożył wyjaśnień na piśmie. W wezwaniach zawarto pouczenie, iż stawiennictwo jest obowiązkowe.

Świadek [REDAKTOWANO] zeznała na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 18 listopada 2016r., że gdy Sędzia w dniu 14 kwietnia 2016r. na sali rozpraw Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w przytoczonej wyżej sprawie ogłosiła rozstrzygnięcie – odczytując sentencję wyroku, przystępując do uzasadnienia to w tym momencie obwiniony wstał i oświadczył, że „nie jest chłopcem do bicia”. Następnie obwiniony komentował wygłaszaną treść uzasadnienia ustnego wyroku, dopowiadał swoje uwagi, którym to zachowaniem uniemożliwiał Sędziemu wygłoszenie uzasadnienia w należytym spokoju.

Obwiniony [REDAKTOWANO] nie stawiał się na rozprawie w dniu 18 listopada 2016r. pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie przedstawiając usprawiedliwienia nieobecności, nie złożył wyjaśnień i nie odniósł się do przedstawionych zarzutów.

Dowody:

1. pismo z dnia 28 kwietnia 2016r. /k. 3/,
2. pismo z dnia 22 czerwca 2016r. /k. 7/,
3. wezwanie z dnia 07 lipca 2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru /k. 9, 11/,
4. wezwanie z dnia 22 lipca 2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru /k. 14, 16/,
5. przesłuchanie w charakterze świadka [REDAKTOWANO] /k. 22-23/

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrane dowody dostatecznie wyjaśniają wszystkie istotne okoliczności w sprawie i pozwalają na ustalenie stanu faktycznego sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Rozpatrując niniejszą sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod rozwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie. Sąd dał wiarę wszystkim tym dokumentom, ponieważ nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Obwiniony nie kwestionował wiarygodności dokumentów. Ponadto w zakresie czynu opisanego w pkt 1. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka [REDAKTOWANO]

Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniewska-Botiuk

Przewodnicząca składu

Przechodząc do rozstrzygnięcia analizowanej sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony [REDAKTOWANO] jest winny popełnienia zarzucanych mu czynów zarówno w zakresie czynu określonego w pkt 1. jak i w pkt 2.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka [REDAKTOWANO] pełniącej funkcję protokolanta w sprawie [REDAKTOWANO] obecnej na sali rozpraw w dniu 14 kwietnia 2016r. Zeznania te potwierdziły zastrzeżenia dotyczące zachowania obwinionego zawarte w pismach złożonych przez Sędziego Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANO]

Analizując zachowanie obwinionego [REDAKTOWANO] stwierdzić należy, że zachowanie radcy prawnego podczas rozprawy było sprzeczne z obowiązującymi standardami wykonywania zawodu i naruszało zasady etyczne.

Zgodnie z art. 38 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zwanego dalej KERP (załącznik do uchwały Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.) *Radca prawny powinien w swoich wystąpieniach powinien zachować takt i umiar.* Art. 48 KERP dodatkowo wskazuje, że *Radca prawny powinien dbać o to, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi sądu, urzędu, lub innych instytucji przed którymi występuje, a także by jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu.*

Reguła wyrażona w art. 38 ust. 5 KERP stanowi, iż radca prawny powinien w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt. Przez umiar należy rozumieć powściągliwość, brak przesady, powstrzymywanie się od skrajnych słów i poglądów, jeżeli nie są one usprawiedliwione okolicznościami. Takt natomiast odnosi się przede wszystkim do sfery estetycznej i oznacza zachowanie zgodne z dobrymi obyczajami, eleganckie, nieurazające innych ludzi, biorące pod uwagę okoliczności i specyfikę sytuacji.

Ponadto zachowanie radcy prawnego nie może naruszać powagi sądu, urzędu lub instytucji, przed którymi występuje. Oznacza to zakaz podejmowania wszelkich działań, które mogłyby być poczytane za niewłaściwe, niezgodne z dobrymi obyczajami lub regułami kulturowymi powszechnie przyjętymi w społeczeństwie (red. Scheffler, Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz 2016, wyd. 1).

W świetle opisanego stanu faktycznego stwierdzić należy, że zachowanie obwinionego [REDAKTOWANO] było niewłaściwe, a wręcz naganne. Obwiniony [REDAKTOWANO] swoim zachowaniem i uwagami krytycznymi, komentarzami wobec rozstrzygnięcia sądu, w sposób uzewnętrzniony, niedopuszczalny wyrażał dezaprobatę dla wyroku, który był niekorzystny dla powoda, którego obwiniony reprezentował. Obwiniony nie zachował więc należytego umiaru i dystansu do prowadzonej sprawy, wyraził osobiste emocje w sposób uchybiający godności zawodu oraz naruszający powagę sądu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał obwinionego [REDAKTOWANO] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 1 sentencji wyroku i biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny, Sąd wymierzając obwinionemu karę nagany za czyn opisany w pkt 1 uznał, że jest to kara adekwatna do wagi popełnionego deliktu dyscyplinarnego.

W zakresie czynu z pkt 2 wskazać należy, że obwiniony [REDAKTOWANO] pomimo wezwania przez Rzecznika Dyscyplinarnego do stawienia się w OIRP w [REDAKTOWANO] i złożenia wyjaśnień w sprawie, kolejno pismami z dnia 07.07.2016r. doręczonym 18.07.2016r. oraz z dnia 22.07.2016r. doręczonym w dniu 25.07.2016r. nie stawił się ani nie usprawiedliwił swojej nieobecności. W wezwaniach zawarto pouczenie, iż stawiennictwo jest obowiązkowe.

Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniowska-Botiuk

Przewodnicząca składu

Zgodnie z art. 62 ust. 2 KERP Radca prawny wezwany przez dziekana, wicedziekana, rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę, sąd dyscyplinarny, a także wizytatorów, obowiązany jest stawić się w wyznaczonym terminie, a w razie zaistnienia przeszkody usprawiedliwić niestawiennictwo.

W trakcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny, jego zastępcy, a także sądy dyscyplinarne są uprawnieni do wzywania radców prawnych w zakresie określonym kodeksem postępowania karnego oraz ustawą o radcach prawnych.

W rozpoznawanej sprawie niewątpliwym w sprawie jest fakt, że Obwiniony został dwukrotnie skutecznie wezwany do osobistego stawiennictwa przez Rzecznika Dyscyplinarnego w określonych terminach. Pomimo tego Obwiniony nie stawił się, ani nie przedstawił usprawiedliwienia niemożności stawiennictwa w wyznaczonym terminie.

W związku z niestawiennictwem obwinionego na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 18 listopada 2016r. pomimo prawidłowego zawiadomienia oraz brakiem odniesienia do zarzutów, Sąd wziął pod uwagę dowody z dokumentów zalegających w aktach sprawy. Zachowanie bierne obwinionego obejmujące nieusprawiedliwione niestawiennictwo w siedzibie OIRP w [REDAKTOWANO] stanowi delikt dyscyplinarny za który należało obwinionego ukarać karą upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, że niestawiennictwo obwinionego na rozprawę nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, chyba że nieobecność zostałaaby należyście usprawiedliwiona z jednoczesnym wnioskiem o odroczenie lub przerwanie rozprawy, albo sąd dyscyplinarny z ważnych przyczyn uznałby obecność obwinionego za konieczną. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność obwinionego jest możliwe, albowiem jego obecność nie była konieczna do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ferując niniejsze orzeczenie w stosunku do osoby obwinionego radcy prawnego [REDAKTOWANO] w zakresie wymierzonych kar wziął pod uwagę rodzaj i wagę popełnionych czynów.

Mając na uwadze orzeczone kary za poszczególne przewinienia tj. karę nagany oraz karę upomnienia Sąd na podstawie art. 65¹ ust. 2 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu [REDAKTOWANO] karę łączną za czyny w pkt I i II w postaci kary nagany.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. 2016.233) w zw. z §1 ust. 1 pkt 1 Uchwały Nr 86/XI/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

r. pr. Wanda Wiśniowska – Botiuk

[REDAKTOWANO]
Przewodniczący

r. pr. Beżena Baraniecka

[REDAKTOWANO]
Sędzia

r. pr. Adam Kawka

[REDAKTOWANO]
Sędzia

Za zgodność z oryginałem

Wanda Wiśniowska-Botiuk

[REDAKTOWANO]
Przewodnicząca składu